

Az irat elektronikus iratról
készített másolat

2025 JÚN 23.

Fővárosi Törvényszék útján

az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 71. § (4a) bekezdése alapján,
Dr. Bodolai László egyéni ügyvéd útján (58543319#cegkapu)

Ügyszám: 27.P.21.150/2024/6.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

(Kúria Pfv.IV.20.048/2025

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.359/2024

Fővárosi Törvényszék 27.P.21.150/2024)

Erkezett:

2025 JÚL 15.

Erkezés módja		
☐ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:
1	7	lu

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Bodolai László ügyvéd

) az Index.hu Szerkesztősége alperes

korábbi alperes, mint indítványozó képviselében az Alkotmánybíróságról szóló
2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.20.048/2025/5. számú
ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az osztrák 2024. március 15. napján megjelent cikke szerint a a magyar kormány egyre erősödő nyomása miatt vagyonát kivonja az országból. A cég igazgatósági elnöke, azt állította, hogy felajánlotta egy rokonának a lehetőséget, hogy részesedést szerezzen a magyar leányvállalatában. 2024. március 16. napján az című cikkében (a mai napig elérhető:

szemlélte ezt a cikket

[REDACTED]

Az alperes napján megjelent [REDACTED]

[REDACTED] utalt az [REDACTED] hírportálon az előző napon megjelent cikkekre. Az alperesi oldalon megjelent írás lead-je úgy foglalta össze az [REDACTED] cikk tartalmát, hogy [REDACTED]

Az alperes csakúgy, mint a korábbi cikket szerző [REDACTED] szerkesztősége is, eleget téve a szakmai alapelveknek, - amint az a kifogásolt cikkben is szerepel - **a cikk megjelenése előtt megkereste a [REDACTED] t a felperes hivatalos elérhetőségét, hogy kommentálja a [REDACTED] állításait. A kérdésre a [REDACTED] választ az alperes szerepeltette cikkében.**

Az alperes követve az eseményeket, egy nappal később megjelentette a kormányzati oldal álláspontját is, a [REDACTED] közleményeit idézve [REDACTED] című cikkében [REDACTED]

[REDACTED] (korábbi felperes) 2024. április 08. napján az indítványozó (korábbi alperes) cikke miatt **sajtó-helyreigazítási kérelmet** terjesztett elő, alperes a kérelemben foglaltaknak azonban nem tett eleget. Felperes **sajtó-helyreigazítás iránti keresetet** terjesztett elő a Fővárosi Törvényszékhez.

A Fővárosi Törvényszék 2024. május 13. napján kelt **27.P.21.150/2024/6.** számú ítéletével felperes keresetét **elutasította** és kötelezte felperest, hogy fizessen meg az alperes hírportált üzemeltető **INDEX.HU Zrt.** részére perköltséget.

A felperes fellebbezése folytán másodfokon **eljárt Fővárosi Ítéltábla 2024. október 8. napján kelt 2.Pf.20.359/2024/5/II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.**

2024. decemberében a felperes **felülvizsgálati kérelmet** terjesztett elő a jogerős ítélettel szemben. A **Kúria 2025. március 12. napján kelt Pfv.IV.20.048/2025/5. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta,** és kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett Index.hu című interneteslapban 5 napon belül az ugyanott 2024. március 17-én megjelent [REDACTED] című cikkben a cím alatt, a lead felett a cikkben alkalmazott átlagos betűszedéssel tegye közzé a következő közleményt:

[REDACTED]

Kötelezte továbbá az alperest, hogy első- és másodfokú eljárási költséget, valamint felülvizsgálati eljárási költséget fizessen ma felperes számára.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Kúria 2025. március 12. napján kelt Pfv.IV.20.048/2025/5. számú ítélete ellen további felülvizsgálatnak nincs helye, így tájékoztatjuk a t. Alkotmánybíróságot, hogy a bírói úton rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőséget kimerítettük.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria 2025. március 12. napján kelt Pfv.IV.20.048/2025/5. számú ítéletét 2025. április 28. napján vette át alulírott eljáró ügyvéd elektronikus kézbesítés alkalmával, ezért a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló 60 napos törvényes határidő 2025. június 27. napján járna le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A pertörténet során ismertetett elsőfokú- és másodfokú eljárásokban, valamint a kúriai felülvizsgálati eljárásban alperesként vettünk részt, ezért a jogainkat és érdekeinket azon eljárásokban is érvényesítettük közvetlen érintettségünk miatt, melyet a nevezett eljárásokban előterjesztett beadványaink tartalmaznak.

Az indítványozói jogosultságunkat az Abtv. 27. §-ára alapítjuk, figyelemmel arra, hogy a jelen indítványunkkal érintett alaptörvény-ellenes bírói döntés alapvető jogaink, az Alaptörvényben biztosított jogaink sérelmeivel születtek.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az eljárás során a Kúria a tényállást helytelenül állapította meg, a megállapított tényállásból nem megfelelő jogi következtetéseket vont, a döntés jogszabálysértő.

A per tárgya egy cikk, amely egy közéleti vitát, a [REDACTED] közötti konfliktust ismerteti, amely a gazdasági és társadalmi élet szempontjából is jelentős ügy. A bíróságok, különösen az első- és másodfokú bíróság, kiemelték, hogy a sajtószabadság alapvető jog, amely a közéleti viták részeként biztosítja a politikai szereplők ellenőrizhetőségét. A Kúria, bár elismerte a cikk közéleti jelleget, nem vette figyelembe a politikai vitákra és a közszereplőkre vonatkozó alkotmányos szabályokat, amelyek szerint a közéleti szereplőknek, mint a [REDACTED] is fokozott tűrési kötelezettségük van. A Kúria tényállításnak minősítette a vitatott közlést, és arra hivatkozott, hogy a sajtószabadság nem terjed ki a valótlan tények híresztelésére. Azonban az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a közéleti vitákban a kijelentések nem mindig tekinthetők hagyományos értelemben vett tényeknek, mivel politikai véleményt és értékítéletet tükrözhetnek. A Kúria nem vette figyelembe ezt a szempontot, és kizárólag a tények objektív bizonyíthatóságára összpontosított. A Kúria ítéletével akadályozza közéleti viták szabad megvitatásának jogát, amelyeknek alapjogi védelmet kell élvezniük.

A közösségi joggal és különösen az Alapjogi Charta 11. cikkével nem áll összhangban a Kúria döntése, így a magyar tagállami joggyakorlat, miszerint egy sajtótermék (indítványozó) egy másik tagállam (Németország) sajtótermékében közzétettek bemutatására csak akkor jogosult, ha a szemlézett tartalom valóságát bizonyítani tudja, annak ellenére, hogy a sajtóközlemény egyértelműen jelezte, hogy szemlézett tartalomról van szó.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

ALAPVETÉS

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Q) cikk

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében **biztosítja** a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő **kihirdetésükkel válnak** a magyar jogrendszer részévé.

IX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a **véleménynyilvánítás szabadságához**.

(2) Magyarország elismeri és **védi a sajtó szabadságát** és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

(4) A véleménynyilvánítás **szabadságának a gyakorlása nem irányulhat** mások emberi méltóságának a megsértésére."

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben** a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, **független és pártatlan bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, **ésszerű határidőn belül** bírálja el.

28. cikk

A bíróságok a **jogalkalmazás során** a jogszabályok szövegét **elsősorban azok céljával** és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az **Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor** azt kell feltételezni, hogy a **józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt** szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az első- és másodfokú bíróság egyaránt elutasította felperes keresetét, kiemelve, hogy a **vitatott közlés a közügyek szabad megvitatásának része** volt. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a **sajtószabadság** alapvető alkotmányos jog, amely biztosítja a közhatalmat gyakorlók ellenőrizhetőségét, és a közéleti kérdésekben tett megnyilvánulások fokozott védelmét. Megállapította, hogy a cikk egy közéleti vitához kapcsolódott, mivel a [REDACTED] és a magyar kormány közötti konfliktust ismertette, amely gazdasági és társadalmi szempontból is jelentős ügy, közügynek minősül. A másodfokú bíróság hivatkozott arra, hogy a nyilatkozatot a sajtó korrekt módon közvetítette, az eredeti forrást megjelölte, és a kijelentés a közéleti viták körébe tartozott. A bíróság szerint a felperesnek lehetősége volt saját álláspontja ismertetésére, így a sajtószabadság indokolatlan korlátozását jelentette volna a helyreigazítás elrendelése.

Mind az első-, másodfokú bíróság és a Kúria egyetértett abban, hogy a felperes [REDACTED] politikai közszereplő. A cikk témáját a [REDACTED] multicég magyarországi vállalata és a magyar kormány vitája, a gazdasági érdekellentétek bemutatásaként határozták meg, tehát a cikk témáját egyértelműen a közügyek megvitatásához kapcsolták, amely következményeként a cikk a véleménynyilvánítás szélesebb körű védelmét élvez.

Az alperesi cselekményt az első- és másodfokú bíróságok és a Kúria eltérően ítélték meg.

A Fővárosi Törvényszék szerint [36] A fenti levezetés alapján a bíróság arra az egyértelmű következtetésre jutott, hogy az alperesi szerkesztőség a valóság bizonyításának kötelezettsége nélkül, jogszerűen jelentette meg a felperes által kifogásolt médiatartalmat, azaz a [REDACTED] vezetőjének más sajtótermékben megjelent, a felperest közéleti minőségében érintő állítását.

Az Ítéletábra rögzítette, hogy [8] Helyesen állapította meg továbbá az elsőfokú bíróság, hogy közérdeklődésre számot tartó közlést tett a cikke tárgyává az alperes, amikor [REDACTED] nyilatkozatát szöveghűen közölte. A megnyilvánulás a magyarországi gazdasági tendenciákat érintő nyilatkozat volt, mely közelebbről a kiskereskedelmi értékesítést, illetőleg a kiskereskedelemben érintett üzleti lánc tevékenységét érintette egy, a [REDACTED] tulajdonított nyilatkozat révén is.

[13] A felek között nem volt abban vita, hogy a [REDACTED] megjelent nyilatkozatot az alperes megfelelő tartalommal közvetítette a nyilvánosság felé. Ebben az esetben ahhoz fűződött közérdek, hogy a nyilvánosság az elhangzott ügyvezető igazgatói megszólalást szöveghűen megismerhesse, mely jelen esetben megfelelően történt. A megnyilatkozást az alperes azt befolyásoló véleménynyilvánítása nem terhelte, az egyéb közlések sem a szerző saját gondolatait tükrözték, hanem téma kínálta események, nyilatkozatok felsorakoztatását jelentették. A téma feldolgozása nyelvi eszközeiben is konszolidált maradt.

A sajtó felelőssége jelenik meg a közölt információ hitelességének ellenőrzésében, melynek egyik eszköze a nyilatkozat érintettjének nyilatkoztatása az elhangzottakról. A perbeli esetben erre is sor került, amikor az alperes kommentárt kért a [REDACTED] a [REDACTED] és a kapott választ kommentár nélkül közzé is tette {lásd ehhez: 34/2017. (XII.11.) AB határozat [42], [44], [50]}.

[14] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a helyreigazítás alóli lehetséges mentesülés elemeit az alkotmánybírósági tesztnek megfelelően vette számba és a perbeli egyedi tényállás szerint értékelte.

Az elsőfokú bíróság alkotmányos gyakorlatnak megfelelő értékelése alapján, jogsértés nélkül utasította el a felperes Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdései szerinti sajtó-helyreigazítási igényét, ezért ítéletét a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az előzőkkel szemben a **Kúria ítélete szerint** [61] Az a körülmény, hogy nem az alperes saját állításai szerepelnek a cikkben, nem változtat azon, hogy a tényállításokat közzétette, azokat széles nyilvánosság előtt híresztelte, ez pedig megalapozza a valóság bizonyítására irányuló kötelezettségét.

A jogsértő tartalom bármilyen módon történő hozzáférhetővé tétele híresztelést jelent, más személy jogsértő nyilatkozatának továbbadásáért pedig a híresztelő a jogszabály rendelkezése folytán önmagában a továbbítás megtörténte miatt objektív felelősséggel tartozik.

[62] A jelen esetben egy álláspont, kritika nélküli bemutatása történik, érdemi ellenőrzés a korábbiak szerint az alperes részéről nem történik. A cikk a kérdéses híreszteléssel azt állítja, hogy a [REDACTED] felperes a cikkben leírt módon járt el. Ennek valóságtartalmát azonban az alperes nem tudta igazolni.

...

[86] Mindezen körülmények alapján a perbeli közlés kapcsán a Kúria szerint az volt megállapítható, hogy a perbeli állítás közzététele az alperes részéről valóban tényállítás híresztelésének minősül, amellyel kapcsolatban az alperes mint sajtószerző az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének a perben nem tett eleget. Ebből pedig az következik, hogy az alperes sajtó-helyreigazítás tételére köteles. A Kúria szerint az eljáró bíróságok helytelenül jutottak arra a következtetésre, hogy a vitatott kijelentés az olvasók számára a közlemény egészéből következően véleményként lenne értelmezhető, és ezért kizárt a sajtó-helyreigazítás alkalmazása. A sajtószerző a helyreigazítási felelősség megkerülése érdekében nem hivatkozhat csupán arra, hogy más sajtószerzőtől származó értesülést tett közzé, és annak tartalmát nem torzította el.

[87] A felperes, illetve hivatali apparátusa számára nem vitatható módon számos lehetőség állt rendelkezésre arra, hogy a perbeli kijelentésre reflektáljon, kifejtse azzal kapcsolatos álláspontját, ez azonban nem érinti azt a körülményt, hogy a sajtószerzőnek a korábbiaknak megfelelően megfelelő gondossággal kell eljárnia, különös tekintettel szerkesztett tartalom esetében.

[89] Ebben a körben a Kúria fontosnak tartja kiemelni azt, hogy a sajtó-helyreigazítás elrendelése lehető legminimálisabb beavatkozásnak minősül a sajtószerv érdemi tevékenységébe, vagyis nem fejt ki az alperes tevékenységére nézve „chilling effectet”, nem jár különösebb költségekkel sem. A helyreigazítási kötelezettség elkerülése érdekében, nem támaszt semmilyen rendkívüli kötelezettséget a sajtószerv irányába, kizárólag azt, hogy a más sajtószervtől átvett sajtóközlemény esetében is az átvevő sajtószerv legalább kísérletet tegyen a másik fél álláspontjának megismerésére, illetve közzétételére. A sajtó-helyreigazítás elrendelése érdemben nem érinti a közügyekre vonatkozó információk szabad áramlását, nem tartalmaz „büntetést”, vagy kártérítési kötelezettséget, teljesítése külön költségeket nem igényel, és nem jelenti a perbeli cikk egésze törlésének kötelezettségét sem.

Az Alkotmánybíróság 3107/2018. (IV. 9.) AB határozata, valamint a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat és a 3111/2022. (III. 23.) AB határozat kimondja, hogy politikai viták során a tényállítások megítélése nem alapulhat kizárólag a hagyományos bizonyíthatósági teszten. Ez azt jelenti, hogy egy közéleti kijelentés valóságának vizsgálata nem szorítkozhat pusztán arra, hogy az állítás bizonyos elemei objektíven igazolhatók vagy cáfolhatók-e. A politikai közbeszéd sajátosságai miatt egy adott kijelentés értékelésekor figyelembe kell venni annak kontextusát, valódi jelentését a befogadók számára, valamint azt, hogy az a politikai szereplők tevékenységére, hitelességére vagy alkalmasságára vonatkozik-e., valamint azt is, hogy a cáfolatra milyen lehetőségek állnak fenn.

Ezt támasztja alá a 3466/2020. (XII. 22.) AB határozat Indokolás

[42]: „A politikai vitákkal kapcsolatban azt is fontos kiemelni, hogy az ennek keretében megfogalmazott tényállítások meghatározása nem történhet önmagában a bizonyíthatósági teszt köznapri értelemben vett automatikus alkalmazásával, azaz nem szorítkozhat kizárólag a vizsgált kijelentés szó szerinti tartalmának értékelésére. A közügyek intenzív vitájában résztvevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók.

Szintén védelem alá tartozhat a kritika túlzó, meghökkentő megfogalmazása akkor is, ha a túlzás esetleg ténybeli kérdést is érint. kétség esetén ráadásul a mérlegelés arra is támaszkodhat, hogy egyes részletek tényszerű cáfolatára széles körű lehetőség nyílik (a választási kampányok vonatkozásában lásd: 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [29]).

[46] ... E körülménységnek mindennapos része, hogy a politikai vitákat követők az egyik résztvevő terhelő állítását követően bizton számíthatnak az érintettnek a nyilvánosságban szintén megjelenő válaszára, cáfolatára.^[11]

Szintén védelem alá tartozhat a kritika túlzó, meghökkentő megfogalmazása akkor is, ha a túlzás esetleg ténybeli kérdést is érint. kétség esetén ráadásul a mérlegelés arra is támaszkodhat, hogy egyes részletek tényszerű cáfolatára széles körű lehetőség nyílik (a választási kampányok vonatkozásában lásd: 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [29]).

Még ha egy állítás állító módon is hangzik el, ha annak célja a közéleti vita előmozdítása és nem konkrét, objektív tény közlése, akkor az véleményként értelmezhető. Ez az eltérő bizonyítási mérce kiemelten fontos a sajtószabadság és a politikai véleménynyilvánítás védelme szempontjából. Ha a politikai vitákban elhangzó állításokat kizárólag a hagyományos bizonyíthatósági teszt alapján vizsgálnák, az a közéleti vita elfojtásához vezethetne, hiszen sok esetben a politikai kritika nem számszerűsíthető vagy objektíven bizonyítható módon kerül megfogalmazásra. Az Alkotmánybíróság határozatai biztosítják, hogy a politikai viták résztvevői – legyenek akár politikai szereplők, akár újságírók – ne kerüljenek indokolatlan jogi felelősségre vonás alá pusztán azért, mert egy kijelentésük bizonyos elemei cáfolhatók. Ez a mérce tehát védelmet nyújt a szabad politikai diskurzus számára, ugyanakkor nem jelent teljes korlátlanyságot: a véleménynyilvánítás szabadsága sem terjedhet ki olyan

Összefoglalva a közlésre egy politikai vitában **nem lehet kizárólag a hagyományos bizonyíthatósági tesztet** alkalmazni. Ehelyett figyelembe kell venni a kijelentés kontextusát, jelentését a befogadók számára, valamint azt, hogy az politikai szereplő hitelességére vagy alkalmasságára vonatkozik-e. A Kúria az alaptörvény-ellenes ítélet [59]-[60] pontjában az alábbi szempontok alapján végzi el a közlés minősítését: a) kijelentés konkrét múltbéli tevékenységre, eseményre vonatkozik; b) a vitatott közlés tartalma alapján egyértelműen tényállításnak minősíthető c) tény valóságtartalmát alperes nem ellenőrizte. A Kúria ítéletében ezt követően az általa valótlan tényállításnak nevezet közlést és a sajtószabadság viszonyát vizsgálja.

A Kúria a vitatott állítást

Összegezve a fenti érvelést a Kúria túlzottan szigorú bizonyíthatósági tesztet alkalmazott a közlés tényállításként vagy értékítéletként (véleményként) való minősítésekor, amely sérti az Alaptörvény IX. cikkét és a XXVIII. cikkét is.

11/7

[47] A közlés tényállítás – és nem véleménynyilvánítás –, ha a kijelentés konkrét múltbéli tevékenységre, eseményre vonatkozik. Amennyiben az állítás valóságtartalma legalább részben ellenőrizhető, igazolható, akkor tényállításról van szó, szemben a vélemény általánosító megfogalmazásával, mely nem ellenőrizhető és nem igazolható.

[48] A cégvezető nyilatkozatában szereplő tény valóságtartalmát az alperes nem ellenőrizte, azt a perben nem bizonyította. Nem merült fel adat arra sem, hogy a nyilatkozó személy által tett állítás igazolására egyéb bizonyíték, hangfelvétel, vagy bármilyen irat, feljegyzés rendelkezésre állna. Mindezek alapján a perben sérelmezett közlés valóltan tényállításnak minősül.

A Kúria az alapjogi teszt lefolytatása alapján megállapította, hogy a minden ténybeli alap nélküli, valóltan tény híreszteléséhez nem fűződött nagyobb közérdek, mint a felperes személyiségi jogai védelméhez. A Kúria az alapjogi tesztből abból indult ki (helytelenül), hogy itt egy valóltan tényállításról van szó és az nem élvez védelmet. A Kúria állításával szemben nem folytatott le alapjogi tesztet, hiszen csak a közlés felperesre való hátrányos következményeit mérlegelte.

A Kúria azt állítja, hogy az alapjogi teszt lefolytatása alapján a felperes személyiségi jogai elsőbbséget élveznek a közérdekkel szemben. Ez a megközelítés azonban problémás, mivel a Kúria nem végezte el az alapjogi teszt teljeskörű mérlegelését, és nem vette figyelembe, hogy egy közéleti szereplő, különösen a [REDAKT] esetében a politikai vita és a közügyek szabad megvitatása a személyiségi jogok korlátozását is indokolhatja. Ha Kúria ezt a tesztet elvégezte volna, akkor figyelembe kellett volna vennie, hogy a vitatott állítás közéleti vitához kapcsolódik, így az kiemelt védelmet élvez. A cikk tartalmának egészét mérlegelve megállapítható, hogy az a politikai diskurzust, a kormányzati döntéseket vagy a közpolitikákat érintő kritikát és érdemi információkat nyújt a választópolgárok számára.

Alperes bizonyítási kötelezettségével kapcsolatban a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat és a 34/2017. (XII.11.) AB határozat alapján ismételten hangsúlyozom, hogy a sajtót nem terheli a valóság bizonyítása, amennyiben közszereplő nyilatkozatát teljes szöveghűséggel és a maga teljességében közli a nyilvánosság előtt. A kérdéses ügyben indítványozó ennek megfelelően tette közzé a [REDAKT] nyilatkozatát. Ezt a Kúria sem vitatta. Erre tekintettel indítványozó álláspontja az, hogy valóság bizonyítására nem köteles, így a Kúria helytelenül vonta le azt a következtetést, hogy „[62] (...) Ezért a sajtó-helyreigazítási keresettel szemben az alperesnek kell bizonyítani a sajtóközleményben állított tény valóságát. A perben vitás tény, vagyis a felperes megkeresését az alperesnek kellett volna bizonyítania. Az alperes ennek a ténynek a bizonyítására alkalmas bizonyítékot nem ajánlott fel.”

A felperes közéleti szereplő, a cikk tárgya pedig egy olyan közügy, amely jelentős közérdeklődésre számot tartó [REDAKT] **vitában jelent meg.** A véleménynyilvánítás szabadsága nemcsak a politikai vitákra, hanem a társadalmat érintő egyéb kérdésekre is kiterjed. A bírói gyakorlat alapján közérdeklődésre számot tartó ügyekben a sajtószabadság érvényesülésének elsőbbsége biztosított, mivel a közügyek nyilvános vitája alkotmányos védelmet élvez. Indítványozó álláspontja szerint a felperes által kifogásolt közlés a társadalmat széles körben érintő közéleti vitában, közügyek megvitatása során hangzott el. Indítványozó külföldi sajtóban megjelent állításokat közvetítette, ezáltal segítve a tájékozódást.

A sajtó fő feladata a közvélemény tájékoztatása a kiemelt közérdeklődésre számot tartó ügyekről. A kifogásolt közlés nem híresztelés, hanem a sajtó tájékoztatási kötelezettsége teljesítése, amely a közérdekű vitában elhangzottak közreadását jelenti.

A 34/2017. AB határozatot a 3217/2020. AB határozat kimondta, hogy a sajtónak **nem szükséges megkeresnie** az ellenérdekű felet a cáfolat érdekében. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy egy sajtócikket teljes egészében kell értékelni, figyelembe véve a politikai vitába való beágyazódottságát.

Ld. 3217/2020. (VI.19.) számú AB határozat indokolása (idézet)

[40] 4.1. A fentiekben írtak alapján egyértelműen kijelenthető, hogy a sajtónak a politikai viták választópolgárokhoz történő eljuttatásában kiemelt szerepe van. A demokratikus közvélemény

alakulásában központi szereppel bíró sajtó tevékenységének egyik lényegi eleme ugyanis a közéleti események nyilvánosságához való közvetítése. A média a modernkori nyilvánosság fő letéteményese, nélküle teljes mértékben elképzelhetetlen a demokratikus társadalmi tanácskozás működése. A sajtónak elsőrendű alkotmányos feladata a közérdekű információk, köztük a közéleti szereplők megnyilatkozásainak, álláspontjainak terjesztése. Nemcsak annak van jelentősége, hogy a közügyek vitájához tartozó információk terjesztése a sajtó alkotmányos küldetése, hanem annak is, hogy a demokratikus vita többi résztvevőjének pedig joga van ehhez a tájékoztatáshoz. Különösen fontos tehát, hogy a sajtó a közvita számára releváns körülményekről minél szabadabban számolhasson be (Abh., Indokolás [41]).

[41] Ezzel együtt természetesen a sajtó, tájékoztató tevékenységének szabadsága sem korlátlan, hanem más alapvető jogok vagy alkotmányos értékek érvényesülése érdekében kötelezettségekkel tűzdelt. Az Alkotmánybíróság több esetben is alkotmányosnak talált már a média által nyújtott tájékoztatásra vonatkozó előírásokat (lásd 1/2007. (I. 18.) AB határozat, illetve 3096/2014. (IV. 11.) AB határozat, és hasonló érvelést tartalmaz a 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [22] is). A sajtószabadság gyakorlása önmagában azonban nem terjed ki a valótlanságok közzétételére, sőt az újságírók egyik fő felelőssége éppen a közölt hírek, információk hitelességének ellenőrzése. Ez mindazonáltal nem azt jelenti, hogy a valótlan tényállításokért viselt felelősség kérdése minden esetben azonos szempontok szerint lenne megítélhető, és e körben ne lenne szükség alkotmányossági megfontolások mérlegelésére. Mindenképpen ilyen megfontolásnak minősül a közügyekre vonatkozó információk áramlásának érdeke, illetve a sajtó viszonya az általa közölt kijelentésekhez. Közéleti szereplők sajtótájékoztatóról szóló tudósítás esetén ezek a szempontok különös súllyal esnek latba (Abh., Indokolás [42]).

[46] Ugyanakkor az is kétségtelen, hogy a cikkben nem szerepelt az érintett indítványozó cáfolata, sőt egyértelműen arra lehet következtetni, hogy arra az alperes a cikk megjelenése előtt az indítványozónak nem is biztosított lehetőséget. Ennek kapcsán azonban az Alkotmánybíróság ismételten hangsúlyozza, hogy egy közlést, így egy sajtócikk tartalmát is teljes egészében kell értékelni, és az abban megfogalmazottak kapcsán figyelembe kell venni annak a politikai vitába való beágyazódottságát is. A cikk alapjául szolgáló vita ugyanis nem kizárólag a kifogásolt cikkben jelent meg és volt nyomon követhető."

[47] Mindezek alapján, bár az alperes valóban nem adott lehetőséget a sajtó-tájékoztatón elhangzottaknak a cikkben való cáfolatára, összességében mégis megállapítható, hogy a cikk tájékoztatása megfelelt az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdéséből fakadó – a sajtó-tájékoztatókkal szembeni – alkotmányos követelményeknek.

Ebben az ügyben a felperes [REDACTED] rendelkezésére áll a [REDACTED] [REDACTED] amely reagálhat a felperest ért állításokra. A [REDACTED] számára biztosított a lehetőség a cáfolatra, és jogosult közleményt kiadni, amely lehetőséggel más személy nem rendelkezik Magyarországon még közszereplők között sem.

Indítványozó álláspontja szerint a valóságbizonyítási kötelezettség nem áll fenn, mivel a cikk véleményt és értéktételeket tartalmazott, és nem saját tudósítás, hanem egy szemle, egy továbbközlés volt. Ez a cikk [REDACTED] úr véleményének másodközlése, amely alperes jogában állt és kötelezettsége volt közölni, az Smtv. 10. §-a alapján.

Ahogy az ellenkérelmünkben is kifejtettük, az Smtv. 10. §-a alapján az alperes köteles volt beszámolni a [REDACTED] csoport vezetőjének nyilatkozatáról. A felperes közszereplő státusza és az [REDACTED] ügy, mint közéleti érdeklődésre számot tartó ügy, a közügyek és közélet témája mind releváns tényezők. A Kúria Pfv.20925/2022/5. számú sajtóperben hozott határozata is arra mutatott, hogy ha a közlés közügyek szabad vitatását érinti, akkor automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság magasabb szintű oltalmát élvez.

A 13/2014. (IV. 18.) AB határozat indokolásának [35] bekezdésének alábbi részében (idézet) a Kúria ítéletével szemben az kértült rögzítésre, hogy:

[50] A Charta 11. cikkének (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához, ami magában foglalja a véleményalkotás szabadságát, valamint az információk és eszmék megismerésének és közlésének szabadságát anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhatna, továbbá országhatárookra való tekintet nélkül.

[51] Amikor egy újságcikk megjelentetése folytan újságírók és/vagy újságkiadók, illetve sajtóorgánumok érintettek, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát kifejezetten védi a Charta 11. cikkének (2) bekezdése, amelynek értelmében a tömegtájékoztatás szabadságát és sokszínűséget tiszteletben kell tartani.

A Kúria az Alaptörvény B) és Q) cikkeit is megsértve nem alkalmazta a Charta 11. cikkét sem.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kértük.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Mellékeljük az Alkotmánybíróság előtti alkotmányjogi panasz eljárásra szóló ügyvédi meghatalmazásunkat, amely 2025. június 16. napján kelt (I-1 melléklet).

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és 68. §-a alapján tájékoztatjuk a t. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványunk nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk.

Kijelentjük továbbá, hogy az indítványunkban szereplő (személyes) adataink nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

A Kúria Pfv.IV.20.048/2025/5. számú, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.359/2024/5/II. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék 27.P.21.150/2024/6. számú ítélete igazolja érintettségünket (amelyek az iratanyag részét képezik).

Budapest, 2025. június 23.

Tisztelettel:

Index.hu Szerkesztősége indítványozó (alperes),
képviselőként
Dr. Bodolai László ügyvéd